

prima instanță: Judecătoria Grigoriopol
Judecător: N. Costin
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Anton, I. Cotruță

dosarul nr. 2ra-1450/17

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Doni Aurelia

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Doni Aurelia împotriva Companiei de Asigurări „Artas” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Martea Marian cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Compania de Asigurări „Artas” Societate cu Răspundere Limitată, casată hotărârea Judecătoria Grigoriopol din 6 octombrie 2016 și încheierea Judecătoria Grigoriopol din 25 februarie 2016 și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 11 decembrie 2014 reclamanta Doni Aurelia a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Artas” SRL, intervenient accesoriu Martea Marian cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii a menționat, că Martea Marian la data de 14 iunie 2011, în jurul orelor 12:00, în mun. Chișinău, la intersecția bulevardului Dacia cu strada Burebista, conducând autoturismul de model „WV Passat” cu n/î XX XX XXX, a încălcat prevederile art. 45 a Regulamentului circulației rutiere, care-l obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de condițiile și situația rutieră, în rezultat la ce a comis tamponarea autoturismului de model „Mercedes E 270 CDI” cu n/î XX XX XXX, condus de Doni Iurie.

Indică, că pentru fapta nominalizată, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr.01481600 din 14 iunie 2011, Martea Marian a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională amendă în mărime de 800 lei și 5 puncte de penalizare. Iar, contravenientul Martea Marian și-a recunoscut vina.

Relatează că legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție a fost constatată și prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 septembrie 2012, prin care și procesul-verbal și decizia agentului constatator au rămas fără modificări.

Reiterează, că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2013 a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 septembrie 2012.

Menționează faptul, că între CA „Artas” SRL și Martea Marian, a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor de autovehicule, în baza căruia proprietarul automobilului de model „WV Passat” cu n/î XX XX XXX Martea Marian a fost asigurat de răspundere civilă pentru daunele cauzate vieții, sănătății și bunurilor terțelor persoane păgubite în urma accidentelor rutiere, pentru care devin răspunzători în baza legii.

Reclamanta insistă că contractul nominalizat a fost încheiat pe un termen de 12 luni și era în vigoare la momentul comiterii accidentului rutier de către Martea Marian. În baza contractului nominalizat asigurătorul, CA „Artas” SRL și-a asumat obligația de a acoperi prejudiciile care sunt urmare a unui accident rutier produs din vina asiguratului - Martea Marian și pentru care acesta datorează despăgubiri terțelor persoane păgubite ca urmare a pierderii sau avarierii bunurilor acestora, ce au intervenit în perioada de valabilitate a contractului în legătură directă cu acest accident.

Invocă, că potrivit actului de examinare al mijlocului de transport auto nr.428/06A din 20 iunie 2011 emis de experții SRL „Exauto-Plus” cu participarea reprezentantului CA „Artas” SRL, a stării mijlocului de transport „Mercedes” E 270 CDI cu n/î XX XX XXX s-a constatat, că cheltuielile necesare pentru restabilirea automobilului sunt de 3 076,85 euro, despăgubire de asigurare care urmează să fie încasată de la CA „Artas” SRL în folosul reclamantei Doni Aurelia.

Totodată a comunicat faptul, că până în prezent CA „Artas” SRL neîntemeiat nu i-a achitat reclamantei suma integrală a despăgubirii de asigurare.

Sușține că la 26 iulie 2011, în luna februarie a anului 2012 și la 15 mai 2013 în adresa CA „Artas” SRL au fost remise cereri cu solicitarea achitării integrale a despăgubirilor de asigurare în folosul reclamantei sau a fratelui său Doni Iurie împuternicit prin procură. Însă, până în prezent reclamanta nu a primit nici un răspuns de la pârât.

Solicită încasarea din contul CA „Artas” SRL în beneficiul reclamantei Doni Aurelia a prejudiciului material în sumă de 3 076,85 euro, a penalităților de întârziere pentru perioada 24 iulie 2011 - 24 ianuarie 2011 - 24 ianuarie 2012 în mărime de 553,84 euro, a dobânzii de întârziere pentru perioada 24 iulie 2011 - 10 decembrie 2014 în sumă de 1 440,24 euro și a cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă,

și anume 5 000 lei cheltuielile pentru asistența juridică și cheltuielile pentru efectuarea constatării tehnico-științifice în sumă de 500 de lei.

Ulterior, reclamanta a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a dobânzii de întârziere în sumă de 851,47 euro, și a penalității de întârziere în mărime de 550,76 euro.

Prin încheierea Judecătoriei Grigoriopol din 25 februarie 2016 a fost respinsă cererea CA „Artas” SRL privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

În cadrul ședinței de judecată din 6 octombrie 2016 reclamanta a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 50 379,42 lei, a penalității de întârziere în mărime de 9 068,29 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 35 714,86 lei, a taxei de stat în sumă totală de 3 672,62 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 500 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 6 octombrie 2016 a fost admisă acțiunea, fiind încasat de la CA „Artas” SRL în beneficiul Aureliei Doni despăgubirea de asigurare în sumă de 50 379,42 lei, penalitatea în sumă de 9 068,29 lei, dobânda de întârziere în sumă de 35 714,86 lei, cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în sumă de 3 672,62 lei, asistența juridică în sumă de 5 000 lei, în total suma de 104 335,16 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 a fost admis apelul declarat de CA „Artas” SRL, casată hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 6 octombrie 2016 și încheierea Judecătoriei Grigoriopol din 25 februarie 2016 și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată.

La data de 20 aprilie 2017 Doni Aurelia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a apreciat faptul că după producerea accidentului rutier, a fost efectuată evaluarea deteriorărilor și a prețului de restabilire a mijlocului de transport la SRL „Exauto-Plus”, unde în calitate de reprezentant a Aureliei Doni a fost Doni Iurie, pe care CA „Artas” SRL l-a admis, fapt ce se confirmă prin fila 1 a Actului de examinare a mijlocului de transport, unde sunt indicați participanții la examinare, și anume: Doni Iurie și Harjevschi Vitalie (reprezentant al CA „Artas” SRL) și tot acolo a fost menționat că proprietarul mijlocului de transport este Doni Aurelia.

Insistă că după ce a fost întocmit Actul de examinare a mijlocului de transport, Doni Iurie a solicitat de mai multe ori de la CA „Artas” SRL plata despăgubirii, însă toate încercările au eșuat. Astfel, Doni Iurie acționând în numele surorii sale, s-a adresat avocatului Cobzac Gheorghe, care a întocmit cererea prealabilă către CA „Artas” SRL cu privire la solicitarea plății despăgubirilor și prezentarea dosarelor de daune spre cunoștință.

Comunică că la data de 28 decembrie 2011, Doni Aurelia a întocmit o procură notarială prin care l-a împuternicit pe Doni Iurie cu dreptul de a primi sumele de

asigurare de la companiile de asigurare în cazul producerii accidentului rutier, de a îndeplini toate acțiunile și formalitățile ce țin de această împuternicire.

Sușține că la 15 mai 2013 către CA „Artas” SRL a fost adresată o cerere repetată, în care s-a indicat că nu a fost primit răspuns la cererile anterioare și s-a solicitat achitarea despăgubirilor către Doni Iurie.

Menționează că în contradicție cu constatările instanței de apel, Doni Iurie fiind împuternicit prin procură notarială a acționat exclusiv în interesele Aureliei Doni, iar avocatul a acționat conform prevederilor art. 253 Cod civil, în interesele persoanei împuternicite, care prevede că, persoana căreia îi este eliberată procura poate elibera o procură de substituire numai dacă acest drept este stipulat expres în procură sau dacă este în interesul reprezentantului.

Suplimentar indică că în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, pentru a confirma că toate cererile prelabile înaintate către CA „Artas” SRL au fost adresate cu consimțământul Aureliei Doni, a fost înaintată la 18 decembrie 2015 încă o cerere privind soluționarea amiabilă a litigiului, la care la fel răspuns nu a fost recepționat.

Insistă că potrivit art. 20, art. 22 alin. (1) a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, persoana păgubită are dreptul de a adresa cereri către asigurător, dar nu este o obligație.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia deciziei instanței de apel din 19 ianuarie 2017 a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurente Doni Aurelia, la data de 3 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 980 (f. d. 236), iar recurenta insistă că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel la data de 2 martie 2017.

Alte date care ar confirma contrariul și care ar demonstra recepționarea copiei deciziei instanței de apel la materiale cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 aprilie 2017, în termen.

La data de 21 iunie 2017, în adresa intimațiilor CA „Artas” SRL și Martea Marian a fost expediată copia recursului declarat de către Doni Aurelia cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 21 iulie 2017, CA „Artas” SRL a depus referința la recursul declarat de către Doni Aurelia, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 ca fiind legală și întemeiată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2017, recursul declarat de către Doni Aurelia, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, Doni Aurelia înaintând cerere de chemare în judecată împotriva CA „Artas” SRL, intervenient accesoriu Martea Marian a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 50 379,42 lei, penalități de întârziere în mărime de 9 068,29 lei, dobânda de întârziere în sumă de 35 714,86 lei, taxa de stat în sumă totală de 3 672,62 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 500 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia.

Judecând apelul declarat de către CA „Artas” SRL instanța de apel a admis apelul, a casat hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 6 octombrie 2016 și încheierea Judecătoriei Grigoriopol din 25 februarie 2016 și a emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care a dispus scoaterea de pe rol a acțiunii, deoarece reclamantul nu a respectat procedura prealabilă.

În susținerea soluției date instanța de apel, a reținut că prevederile art. 20, art. 22 alin. (1) a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule stabilesc o procedură extrajudiciară obligatorie întru soluționarea unor cereri ce au ca obiect repararea prejudiciului material cauzat prin accident de autovehicul în care se pretinde angajarea răspunderii unei companii de asigurări.

În acest context, instanța de apel a subliniat că reclamanta Doni Aurelia nu s-a adresat către CA „Artas” SRL cu o cerere de reparare a prejudiciului material cauzat, astfel ignorând procedura prevăzută de lege de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, invocarea de către Doni Aurelia, că avocatul Cobzac Gheorghe a formulat numeroase cereri de despăgubire în adresa societății pârâte la 26 iulie 2011, februarie 2012 și 15 mai 2013 nu constituie o dovadă a respectării procedurii prelabile, întrucât avocatul Cobzac Gheorghe acționa în numele și interesele lui Doni Iurie, iar reclamanta Doni Aurelia a perfectat contractul de asistență juridică doar la 10 decembrie 2014, or, cererea de chemare în judecată din numele reclamantei Doni Aurelia a fost înregistrată la 11 decembrie 2014, fără a fi respectată procedura extrajudiciară obligatorie prevăzută la art.22 alin.(1) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

În consecință, instanța de apel a menționat că copia cererii prelabile din numele Aureliei Doni a fost prezentată în instanța de apel, datată cu 18 decembrie 2015 și semnată de avocatul Cobzac Gheorghe, adică după depunerea prezentei acțiuni în judecată.

Instanța de recurs conchide, însă, că o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că

concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se doar la susținerile intimatului și probelor prezentate de ultimul, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Astfel, conform art. 22 alin. (1) a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înțelegere, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

În acest sens, se va remarca că unul din argumentele, asupra cărui a insistat Doni Aurelia pe parcursul judecării cauzei în instanțele ierarhic inferioare este faptul că la 28 decembrie 2011, a întocmit o procură notarială prin care l-a împuternicit pe Doni Iurie cu dreptul de a primi sumele de asigurare de la companiile de asigurare în cazul producerii accidentului rutier, de a îndeplini toate acțiunile și formalitățile ce țin de această împuternicire.

Totodată instanța de apel nu a apreciat argumentul precum că după producerea accidentului rutier, a fost efectuată evaluarea deteriorărilor și a prețului de restabilire a mijlocului de transport la SRL „Exauto-Plus”, unde în calitate de reprezentant a Aureliei Doni a fost Doni Iurie, pe care CA „Artas” SRL l-a admis, fapt ce se confirmă prin fila 1 a Actului de examinare a mijlocului de transport, unde sunt indicați participanții la examinare, și anume: Doni Iurie și Harjevschi Vitalie (reprezentant al CA „Artas” SRL) și tot acolo a fost menționat că proprietarul mijlocului de transport este Doni Aurelia.

Mai mult ca atât, pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, Doni Aurelia a evidențiat că CA „Artas” SRL i-a admis în procesul de examinare a dosarului de daune pe ambii participanți, și pe Doni Iurie și pe Doni Aurelia, ceea ce se confirmă prin cererea din 15 iunie 2011, anexată la referința CA „Artas” SRL.

A mai susținut că, după ce a fost întocmit Actul de examinare a mijlocului de transport, Doni Iurie a solicitat de mai multe ori de la CA „Artas” SRL plata despăgubirii, însă toate încercările au eșuat. Astfel, Doni Iurie acționând în numele surorii sale, s-a adresat avocatului Cobzac Gheorghe, care a întocmit cererea prealabilă către CA „Artas” SRL cu privire la solicitarea plății despăgubirilor și prezentarea dosarelor de daune spre cunoștință.

Instanța de recurs conchide că în contradicție cu cele mai sus enunțate, instanța de apel a menționat că Doni Iurie nu deține procură cu dreptul de substituție și nu avea dreptul de a încheia contract de asistență juridică cu avocatul, care a înaintat cereri prealabile către CA „Artas” SRL.

Disponând scoaterea de pe rol a acțiunii, instanța de apel trebuia să indice și temeiurile legale în baza cărora a constatat că păgubitul este obligat să se adreseze cu cerere prealabilă către asigurător pentru a obține plata despăgubirilor.

Instanța de apel urma să examineze cauza prin prima prevederilor art. 20 alin. (1), (2), (3), (4) a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, potrivit căror drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în posesiunea asiguratului se exercită față de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asigurătorului prevăzute în prezenta lege.

Drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în posesiunea unei persoane asigurate în străinătate se exercită față de asigurătorul acestei persoane prin intermediul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule dacă sînt îndeplinite condițiile prevăzute la art.4 alin.(2) lit.b).

Persoana păgubită poate să adreseze cerere de despăgubire direct asigurătorului de răspundere civilă auto sau reprezentantului de despăgubiri desemnat de acesta, indiferent de faptul că asiguratul a executat sau nu obligația de înștiințare prevăzută la art.18 alin.(1) lit.c).

Asigurătorul nu este în drept să refuze examinarea și soluționarea cererii de despăgubire depuse în condițiile alin.(3).

Instanța de apel, însă, fără a intra în esența tuturor acestor argumente și fără a supune verificării argumentele date în raport cu prevederile legale sub imperiul căror urmează a fi judecat prezentul litigiu a constatat că cererea reclamantului urmează a fi scoasă de pe rol din motivul nerespectării procedurii prevăzute de lege de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere.

Reieșind din specificul acțiunii deduse judecării, precum și în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor, alături de cele constatate, era indispensabil de a examina cauza în fond și de a verifica cerințele formulate prin prisma particularităților instituite de Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Instanța de recurs conchide că instanța de apel urma să verifice dacă reclamantul era obligat să respecte procedura prealabilă reieșind din natura juridică a litigiului.

Mai mult ca atât obiectul litigiului îl reprezintă încasarea despăgubirii de asigurare.

Astfel aceste circumstanțe au rămas fără o apreciere adecvată de către instanțele de judecată, deși urmau a fi verificate și analizate minuțios întru soluționarea corectă a litigiului.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel eronat a scos de pe rol acțiunea Aureliei Doni, ca fiind depusă fără respectarea procedurii prevăzute de lege de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară.

Ca consecință, această circumstanță este apreciată de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție drept o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Or, instanța de apel nu s-a expus asupra fondului cauzei.

Sub acest aspect, ținând cont de faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra fondului cauzei, și a scos de pe rol acțiunea Aureliei Doni pe motiv că reclamanta nu a respectat procedura prevăzută prin lege sau prin contractul părților, de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, iar instanța de recurs este în imposibilitate de a corecta respectiva eroare judiciară și reiterând inexistența temeiurilor legale pentru a remite pricina spre rejudecare în prima instanță, concluzionează asupra remiterii pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei spre rejudecare în fond în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Doni Aurelia.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Doni Aurelia împotriva Companiei de Asigurări „Artas” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Martea Marian cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, cu remiterea cauzei spre rejudecare în fond la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva